

מסורת הש"ס

ויוסי מנה ליוסי מנח. מלמיה דר' יהושע דאשמועין דמודה היכא דלחן שור שחוט לפניך מאי שנה דאשמועין בקרקע ואיטערין למחיה דלחיו משום קיפא לקחוס מלמיה בתטלעין ויטשמועין דדידיה גופיה: נגמלן. דמאורייתא בלא שבעה: ויוסי מודה ר' יהושע כו' והכלליון

דסתם יהודה וגליל כל
מורה רבי יהושע באר
ממך ופרעתיו כל ששה
בעי למיתני טאפא אס
ממנו והוא אומר פר
סיקיימא לן *המלות א
צריך לפרעו בעדים
באומר להבירו מנה
פרס שהוא נאמן אל
דרבנא הא אמרי משיב
דרי אליעזר בן יעקב
התניא רבי אליעזר
שאדם נשבע על מני
לאבד בדי והאכלתי
והוה שושבע על מענת
אינו לא כמשיב אס
בן יעקב לית ליה מענת
רב במוענו קמן והוה
על מענת חרש שומד
ואמאי קרי ליה קמן
הוא אי הכי מענת
מענת אחרים והודעת
מענת אחרים והודא
הכא בדברא קמפלג
מה אמרה תורה
ישבע חוקה אין אדם
חובו והאי בכולה בע
כפר ליה משום דאין

עליה אפילו בטווענו גדול וקרו ליה משיב אבידה וצדקה קא מיפלגי:
לא

היהא משנה פריך אלא פריך וכו' לית ליה מגו וכן כתמנע בהנחיק (נביט)
לדמר כר"א בן יעקב דלמר פטמים איהא נשנע וכו' ופריך ור"א בן
למחמר וליה לית לר"א בן יעקב הווא מולא דקדאמר ארבי יתכן וכו'
למחמתיאן א"כ מהי פריך ור"א בן יעקב לית ליה משיב איהא פטור
בדרבה קא מילצי. פירש בקונטרס לעולם בטוענו קטן ודקא קשיא
טענתא דאזוי טענה חסונה היא וכו' מימא מ"ט דרבנן דלין קטנה לומר
וגרלה דמזוס דקרי ליה טענה עצמו דחקו להעמיד בטוענו קטן
(קו: וסו) ממעיין מנת כסאח קטן ותבטו דמחיה גדול עד שסאח
גדול ותבטו כסאח קטן דהיינו כגון שנתן לו אביו ותבטו כקטנטא וכו'
וממזוס דהיחלת עצמו היא אלא בדרבה קמילציא ולרבנן דסברי דבטו
ממזוס מחסיין טענה טענה אכל לדיד לזוי מנין טענה מחסין
ומפרש בבא בטענה אביו ורובא"י היא הווא קטן נמי לאו דיווקא א'
הכא וקסא קתא דהוא ליה לקשויי וגשניא אמתיתא דהסם מנת שנת
מפני" מה אמרה תורה מורה בקצת הטענה ושבע. אפילו לרבנן דר'
כו' לאחאלי לא חסומן בלא בטענה כמנו דלי בעי כפי

מעין לכפור ואף על גב דפרקא שנועה הדיין (סע דף מ:) אלס מוצע אלס אם י' ויפרך אדרכה חוקה דלין דאין אמר כלל נמי אדם מעין לכפור דאשחמתי קא משחמתי כמו במוהם וכל ואלה הוי מנו דיותר ברזון מורס בתקאם הטענה דלוי מעין מודה מתקאם לכל כופר הכל וקאמר חוקה דלין אדם מעין לכך נאמן כן אמרין איפכא לרבנן דבבני מעין וטפור אף חוקה מתקאם הטענה משא פטור וליא למזמז מאדאטריך קרא לזייז שנועה בעד אדם מעין יודע אלס י"ל דבזירת הכחוז היה דמי הוא זה משמע דבעין כפי ידי' כן מגלגל עליו שנועה ענין לגלוג אלס כופר הכל משתקל לגמרי וי"ק (דף ק:) דלין אדם מעין לפי שעה לפי טויהם שאלוהו כאל פקדון וכל דוכאן משמע דמורס מודה חייב פקדון ביי' עשר פסית' נ' הלויטני עליו ופסית היה שיה (סע מג.) וגבי מלאה נמי אמרי' בהיקורן חוקה שאין האשה מעיה פניה בפני בעלה שאין ללסד פנים לכפור הכי

דַּסְתָּם יהודה וגליל בשעת חורבן דב. מימא דבניש גיטין (דף ד': וס) חגן דבארץ ישראל אל"ל בפני נחמב ופנפי נחמס אפי' מיהודה לגליל משום דאיכא עולי רגלים ובתי דינן ועדים מצינן לקיימו ויש לומר דהתם האשה מחזרת אחר עדי קיום אע"ג יהודה וגליל

כשעת חירותו דמי מחלל עדי קיום
כיון דלכא עולי רגלים חלל המזבח
אין בגיל לחור דלמר עדי מחלל ואם
חללם הם דלמר שאלו שני שני מחלל
דיידי וזכר לומר אפי' באותה שבוה
כפי נכבד (א) דלזין עדים מזיון
לקיימו אטו במחלל לא תועיל מחלל
שלא כפיו ויזל דלמס דרך הליכתו
מן העיר כששמעו מחלל רגילות הוא
לומר פלטי מיהה ושומעין אחרים עד
שנשמע הקול למחלל חלל גבי גט אין
רגיל שזמרנו להליכתו אטו חתמו על
הגט (א) ואז מוכרין אנו חתימת עדים
החמומים: **אין צריך פסיעו**
בעדים. אנו חללם למלן דלמר דרך
לפרעו נכדים חקשי ליה מחתימתו
דהכל דליתו מנה לן כיד ויש לומר
דלמלחא דלמלחא היה פסק שבוה
דלדיין (שבוה דף מה): לא שמי דלא
חשיב לה פירכא דלמלחא (א) ושומעין
דלזין מחזיקין בנכסי קטן ואם חללם
מזי משני אחי ליתו ואם יש עדים
ואמר לו אל תפרעני חלל כפי פלטי
ופלטי וזל נשמו ויזל דלמס דרך הליכתו
להאריך בגטו או שאל מילחא
דלפיעט הוש: **אין אבידה** רבנן הא
אמר רשעים אבידה הוי. דלמקמי
דכנס מעי ואז לא מזי למיתו ואם
יש עדים אינו נשמו דלעולם נשמו
כמו דלי כני חמר פרעמי הכל
דכנס מעי ומעין: **ורבי איעור**
בן יעקב פ"ח ל"ה משיב אבידה אפור.
פי' דקונטרס המגן המולא מלאה לא

ישבע מפני מִיָּקוֹן העולם ואֵלֶּם סְפָרִים דְּגָרָסִי הִכִּי כְּבֹדִיא וְאִין נִרְאֵה
לְגִבְיָתִי יִתְחַב דְּמַשְׁכִּי אֲבִידֵה פְּסוּר מִדְּאִוְרִיִּימָה מִתְעֵה מִגּוּ וְלֹא מִכַּח
דָּק נָה. וְשֵׁם דְּמַשְׁכִּי וְלִימָה לֵּיל לְרַבִּי יִתְחַב הַמּוֹאֵל מִתְעֵה כִּי׃ וְהַשְׁמִי הוּא
אֵל קָבֵל לִי יֵה מִפְּרִי אֲבִידֵה פְּסוּר וְשִׁמְחָה אִין מִכַּח מִמִּנִּי׃ פְּרִיךְ וְלֵיל
כִּי׃ מִיּוֹן דְּמַשְׁכִּי הוּא דְּאִמֵּר כִּרָּא בִן יַעֲקֹב אִ״כּ רֹאֵה לִוְמֵר דְּכִרָּא פְּלִיג
יֵה הִכִּי נִמִּי דְּלִית יֵה אֱלֹה מִכַּח מִגּוּ פְּרִיךְ דְּכַפְרִישִׁית׃ אֱלֹהֵי הַבָּא
יֵה אֵל הוּא שְׁמַעֲנִין עַל טַעֲמָה קֵטֵן יֵהִי בְּבֹא טַעֲמָה עֲלָמּוּ אֵלֵךְ בְּבֹא
דְּכַסְבִּי דִּלָּךְ בְּבֹא טַעֲמָה אֲבִיז לִי מִתְּמַשֵּׁל אֵלֵךְ בְּדַרְבְּנֵי קִשְׁמִילֵךְ
קִשְׁה דְּעִיקֵר הַתִּירִיז חֶסֶר מִן הַסֶּפֶר וְעוֹד בְּדַהֲלוֹת קִמָּל (נִיךְ) אֵל
וְיַעֲבִיד וְתַתִּיבֵה שְׂרִין בְּגִדְלוֹת וְהִ״ה דְּמַהֲבִי קִרָּא מִמַּעַט נִתְּנוּ כְּשֹׂהֵא
וְהִ״ה דְּהִ״פ וְעוֹלָם בְּגִדְלוֹ מִיִּיר אֱלֹה לֹא מִיּוֹמָה דְּקִרִי יֵה טַעֲמָה עֲלָמּוּ
מַעַח טַעֲמָה עֲלָמּוּ הִיא וְהִיא רִאשִׁי׃ פְּעִימָס שְׂאֵרֵם נִשְׁבַּע עַל מִלָּן
וּבִסְפּוֹק שְׂבֻעַת הַדִּינִין (שְׂבֻעוֹת דִּין מ.ה.) דִּמְקֵן אֵלֵךְ שְׁמַעֲנִין קֵטֵן
גְּדוֹל וְקִרִי יֵה קֵטֵן מִשּׁוֹם דְּלִגְנִי מִיִּלִּי דְּלִבּוֹה קֵטֵן הוּא כְּדַמְפְּרֵם
עַל כִּי רַב בְּדִהֲיֵא שְׁמַעֲתָ גּוֹפֵה לֹא מִקִּשְׁה עַל הַמִּשְׁנֵה אֱלֹה עַל רַב׃
דְּלֹא דְרִישׁ טַעֲמָה דְּקִרָּא קֵל צִנִּי בְּרַב שְׁפִיר מִפְּנֵי מַה מִּתְּרֵה מוֹרֵה
אִין יִלְכֵּךְ מִתְּכַל דְּלֹא מִתְּרִינֵן מִגּוּ וְהַשְׁמִי דִּלָּךְ וְהִיא וְהִיא מִגּוּ דְּלֵין אֵלֵם
יֵה כְּכַפּוֹר כִּל מִשְׁעִינִין חֲלוּם שְׂבֻעַת מִתְּרִינֵן מִשּׁוֹם דְּמִדְּקֵי אֵל
פְּנִי בְּפִנִי בַּעַל חֲזוֹב וְהַשְׁמִי דִּלְאֲחַמְטוֹי קִמַּשְׁחִיט אֱלִמָּה כְּבוֹסֵר
מִ״מ קִלְמֵר הִכָּה שְׁפִיר חֲמוֹק דְּלֵין אֵלֵם מַעַח לְפִסּוֹר הִכָּה כִל
כִּי כִךְ דְּלֵין לְפִרֵשׁ דְּרַבֵּה אֱלֵה לְפִרֹשׁ שְׁמֵי מַה אֲמִידֵה מוֹרֵה
לְפִסּוֹר הִכָּה אֵלֵם כִּן בְּתַקּוֹס שִׁיבּוֹל לְהַעֲבִיד לְפִסּוֹר הִכָּה אֲמִידֵה וּבִסְמִיךְ
דְּמַשְׁכִּי אֲבִידֵה הוּא מִגּוּ דִּלִּי צִנִּי בְּרַב הִכָּה וְשֵׁם תִּלְמִד וּמִנְגֵּן דְּבוֹסֵר
לְפִסּוֹר הִכָּה פְּסוּר דֵּהָ אִלְטִרְיִךְ לְהִיכָה שְׁמַעֲדִים שְׁגִגֵּי לוֹ וְהוּא
וְהוּדֵאֵל וְעוֹד מוֹרֵה מִקָּמָה יֵם לְהַשְׁבִּיעַ שְׁחִיב לוֹ מִמּוֹן שְׂהוּדֵה יֵה
מִמּוֹן׃ חֲזוֹקֵא אִין אֲדָם פְּעִיז פְּנִי. לֹא כְמוֹ שִׁפִּי בְּקוֹנְטֵרֵם הַגְּזֵל
מַעַח דִּלָּךְ כִּן בְּקִשְׁקוֹן מוֹרֵה מִקָּמָה מִגּוּ יֵה פְּסוּר בְּנִמּוֹל דִּלִּי צִנִּי בְּרַב
נִימָה מִסְרָתִי לִךְ כִּי׃ (שְׂבֻעוֹת דִּין מ.ה.) דְּמַשְׁמַע דְּלִיִּיר בְּקִשְׁדוֹן וְגִבִּי טַלַּע
יֵה׃ וְשֵׁם דְּמוֹדֵה מִקָּמָה חִיב וְלֹא מִיִּמְעִין בְּנִמּוֹ אֱלֹה אֲדָרִים דְּהִיטִי כְּגוֹן
וְרִיבִ״א פִּי אִין אֵלֵם מַעַח הִיכָה שְׁחִיבִיז מִכִּיר בְּקִשְׁרוֹ לֵאמֹר (לְהִרְכִּי׃)
וּבִכּוֹלִי

למכסר בית, והיכי דמודה מהלכת בכולה בעי למכסריה והא דלא כסריה משא

עין משפט
נר מצוה

י"א א מ"י פ"ח מה'י
מלוא ולוא הלכא א
סמג פשין לה טו"ש"ע פ"ח
סימן ע סעף א:
י"ב ב מ"י פ"ד מהלכות
טוען ונטוען הלכא ה
סמג שס טו"ש"ע שס פ"י
ע"ה סעף ב:
ב ג מ"ה פ"ה שס ה"י ט
סמג שס טו"ש"ע שס
סימן ז סעף א:

מוסף רש"י

[illegible]